

hitte zal doorstaan en of de regen, die wij verwachten, haar opnieuw zal stimuleeren.

Verleden jaar hadden wij in het duin een dergelijke triomftocht van reigersbek, bitterzoet en stalkruid, thans schijnt het ook hondstong, slangenkruid en wilde reseda zeer naar den vleesche te gaan.

De Teunisbloem, die anders met Sint Jan in bloei komt is thans een dag of veertien verlaat en heeft in de eerste dagen van Juli zijn schade trachten in te halen door op één avond vijf of zes bloemen na elkander te openen. Thans is hij weer bedaard en doet gewone dingen.

Het voorjaarshelmkruid heeft bijzonder geprofiteerd evenals zijn plaatsgenoten, brandnetel en lookkraket. Het schijnt een nog al lage optimumtemperatuur te hebben. Zijn naam getrouw is het omtrent den eersten lentedag in bloei gekomen en het bloeit nog steeds voort, thans tegelijk met zijn verwanten, het Knoopig Helmkruid en het Gevleugeld Helmkruid. Sommige planten hebben een hoogte bereikt van 2,8 M., zeer vele halen de twee Meter en er zijn er ook die niet hooger zijn gekomen dan 1 decimeter. Ik heb mijn heele volkje eens bekeken — toch wel aardig, dat werken op een streng omsloten terrein — en bevonden, dat bij de forsche exemplaren de bladstand in kransen van drie het meest voorkomt. De andere en dat zijn dan nog altijd de meeste, hebben kruiswijzen bladstand, die echter naar boven toe verloopt in verspreiden bladstand, zoowel $\frac{1}{4}$ als $\frac{2}{5}$. Maar nu lijkt het mij buitengewoon interessant, dat de kransen van drie niet in verspreiden bladstand overgaan, maar zich streng blijven handhaven tot heel in het topje van de bijna drie meter hoge planten. Het lijkt, alsof deze forsche vorm eigenlijk het Voorjaarshelmkruid is in zijn ware gedaante, en dat die andere vormen als armoedsvormen beschouwd moeten worden. Ik merk wel, dat ik van mijn *Scrophularia vernalis* nog lang geen afscheid behoef te nemen; dat kon wel eens een stokpaardje worden.

Zooeven vertelde ik, dat de hommels zoo laat zijn gekomen. Iedereen constateert thans ook dankbaar, dat het voor de muggen geen gunstig voorjaar is geweest, onder anderen ook voor de malariamuggen, zoodat het eenige weken geleden nog al moeilijk was, om aan larven te komen. Maar ik vrees wel, dat, wanneer deze aflevering u in handen komt, het muggenleger zich even goed hersteld zal hebben als de konijnenbenden. Ik heb tenminste nu in mijn vogeldrinkplaats al een heel aardige bevolking van steekmuglarven, die mij voor den winter nog heel wat ongemak zou kunnen bezorgen, als ik er geen stokje voor stak.

Met de vlinders is het ook maar zeer matigjes. Toen de Lookkraket zoo prachtig ging bloeien, spitste ik mij natuurlijk op de mooie Oranjetipvlindertjes. Maar waar die vroeger bij dozijnen fladderden langs den witten boschzoom of 's avonds zaten te slapen op de wit met groene bloemtrossen verscheen er nu slechts een enkele. Nog erger is het met de Sint Jacobsvlindertjes waarvan ik maar één enkel diertje te zien kreeg. Het Sint Jacobskruiskruid vaart er wel bij; er is op de groote dichte donkergroene bladerproppen geen enkele zebrarups te zien en als dat zoo voortgaat, dan zit het volgend jaar het heele duin onder het kruiskruid.

Sommigen uwer zullen over deze en dergelijke dingen ook wel wat te vertellen hebben.

JAC. P. THIJSSSE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Vogels op de vensterbank. — Met genoeg las ik het stukje over de bijen in „De Levende Natuur” Jaargang XXVII, Afl. 12. Gaarne vertel ik U nu iets over het vogelleven bij mij op de vensterbank.

's Winters heb ik daarvoor een breede plank, de lengte ongeveer even lang als de vensterbank, op zij een paar staande latjes en daarboven een dwarslat. Hier vinden de vogels hun eten, zooals oud brood in een houten bakje op de plank gespijkerd, en een schotel

met water. Aan de dwarslat hangen aangeregen pinda's, een kokosnoot, een meezenkogel en een stukje zwaard of spek. In den schotel steeds versch water. Ook heb ik op zij nog een voederstok gehangen. 't Is een lust, om te zien, hoe druk de vogels komen, vooral bij erge kou. Het zijn eenige koolmeezen, meest zes of acht, vier of vijf pimpelmeesjes, een paar vinken, die erg belust zijn op de appelpitjes, of wat hennepzaad en zonnebloempitten, eenige musschen en soms een roodborstje.

Een heerlijk voeder is: „wat oud brood, gesmolten vet, fijngestampde pinda's en gekneusd hennepzaad doorelkaar. Hiermede vulik den voederstok en den meezenkogel. Wanneer de winter voorbij is, voeder ik niet meer, en pak de plank op. Nu echter komen ze in Mei toch nog vragen, en behalve den schotel met water, heb ik weer wat fijngestampde pinda's in een houten bakje gedaan, een kistje van Pel's borstplaat.

Twee pimpelmeesjes zitten af en toe elkaar te voeren, ik denk, dat ze hier dicht bij een nestje hebben. Ook een paar koolmeezen komen trouw en voeren elkaar. Een zeer makke vink bezoekt ook de vensterbank, hij zingt zijn liedje hier en ik hoop, dat hij evenals verleden jaar, spoedig zijn jongen meebrengt. Dat was zoo'n aardig gezicht! Een paar jongen zaten den geheelen dag in een hoek van de vensterbank, en vader vink voerde wat hij kon. Vliegjes, rupsjes enz., eens zelfs een zeer groote pijlstaartrups, die maar in het bekje werd geduwd, zoodat de kleine vink er benauwd van deed en wel een uur geen voedsel noodig had.

Dat vinken zeer mak kunnen worden zag ik te Baden bij Zürich, waar ze bij me in de kamer de pinda's van de tafel namen en soms uit de hand aten. In den tuin kwamen ze ook steeds vragen en aten de pinda's van de leuning van den stoel. Zelfs zag ik, dat een vink een apenootje uit de mand der verkoopster haalde, waar we de pinda's kochten.

In onzen tuin staat een omgekeerde vrij groote bloempot, met een groot gat in den bodem. Hier onder maakten de koolmeezen een nest. De bodem van den grond is met een laag mos bedekt van ongeveer 3 cM. dik. Op zij tegen den rand van den bloempot is hierop een nestje van groen en wit mos met veertjes gemaakt, waarin negen eitjes zijn gelegd. Na veertien dagen broeden zijn ze uitgekomen. De jonge vogeltjes zijn nu (21 Mei) tien dagen oud en hebben al mooie kleine blauwe vleugeltjes en veertjes. Als ik er voorzichtig naar ga kijken, openen ze wijd de snaveltjes.

Vader en moeder mees vliegen af en aan om te voeren. Alvorens den bloempot langzaam op te lichten roep ik: „Piet, piet!“ om de ouden niet te verschrikken, dan vliegt het meesje er uit, als ze mijn roepstem hoort. Het is al voor het derde jaar, dat ze onder den bloempot nestelen, het eerste jaar waren er achttien eitjes in het nest. Hoewel de pot een eind verder is gezet, zijn ze toch weer terug gekomen.

We hooren elken dag de nachtegaal in den tuin en zagen hem de vorige week druk kwinkelen op den tak van een eik. Ook de zanglijster en de wielewaal laten zich weer hooren, terwijl een paar roodstaartjes op het tuinpad trippelen. De nesthokjes worden dit jaar niet zoo goed bezocht, alleen die voor de spreeuwen zijn bevolkt en de jongen worden reeds gevoerd.

In de bosschen achter het huis, die leiden naar het Oranjewoud, zijn zeer veel vogels. Wij bewonderen dikwijls de prachtige fazanten en ontdekten Vrijdag 18 Mei een broedende hen. Zij bleef stil liggen, toen we haar naderden. Zondag 20 Mei vloog ze plotseling op, waardoor we zeer verschrikten, we zagen negen eieren in een nest op den grond. Toen we hedenmorgen 21 Mei weer gingen zien lag de fazantenhen rustig te broeden. Elken dag gaan we er eens kijken en hopen de jonge fazanten later ook te mogen bewonderen.

Wat had ik graag een phototoestel gehad om er een kiekje van te nemen.

Oudeschoot Mei '23. J. J. W. Stichting.

M. POSTHUMA.

De Ooievaar. — Een verschijnsel, dat in den laatsten tijd hoe langer hoe meer de aandacht van de ornithologen begint te trekken, is het vrij snelle verdwijnen van de ooievaar. Wel is waar is er in ons land tot nu toe nog niet veel over geschreven, maar in de buitenlandsche litteratuur komen voortdurend bezorgde vogelliefhebbers vertellen, dat de ooievaar zoo hard in aantal vermindert.

Over de oorzaken ervan tasten we nog in het donker. Sommige onderzoekers beweren, dat de ooievaar, zonder hulp van menschen, niet meer in staat zou zijn, een horst te bou-